

og Resultatet var et ukendt Velvære, Fred paa Jorden og evig Lyksalighed. Da det ganske særlig var overfede, af deres Kroppe i det hele besværede Personer, som droges til den nye Lære, var det et ejendommeligt Syn, naar Menigheden paa bestemte Tider af Dagen kravlede over Terrænet i deres brune Sækkedragter som et Optog af Kæmpetudser.

Ogsaa Karsten og Jytte flyttede paa Landet i Slutningen af Juni. Kort forinden var Afgørelsen i den store Kappestrid om Enslev-Billedet falden, efter at der i flere Uger havde staaet et mægtigt Postyr i Pressen med Erklæringer og Mod-Erklæringer.

Det var som sædvanlig Karl May, der havde sat Ild paa.

Han havde haft det overraskende Paafund at hente sit Motiv fra Enslevs Drengaar, at fremstille den store politiske Fører som en fjortenaars Landsbyknøs, der i sin fattige Konfirmationsdragt var paa Vandring fra Hjemmet ud mod den Verden, hvis Erobrer han skulde blive. Figuren var anbragt siddende paa en Grøftekant ved en ensom Hedevej, med Stokken og en Klædebylt ved Siden af sig. Med lovlig drastisk Virkning var den vansføre Fod stukket ud i Billedets Forgrund, og der var overhovedet ikke saa lidt uredeligt og frækt i Udførelsen. Men selve Udtrykket i den svagelige Drengs gulblege Ansigt med den brede Fugleunge-Mund, Blikkets bræn-